DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA OPOLSKIEGO

Opole, dnia 10 sierpnia 2026 r.

Poz. 2004

Podpisany przez:
Joanna Maria Pietrzykowska
Data: 10.08.2026 14:58:57

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IN.VII.743.70.2026.MM
WOJEWODY OPOLSKIEGO

z dnia 7 sierpnia 2026 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r., poz. 1153 ze zm.) oraz art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2026 r., poz. 538 ze zm.), **stwierdzam nieważność uchwały nr XXIX/227/26 Rady Miejskiej w Ozimku z dnia 29 czerwca 2026 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Krzyżowa Dolina.**

UZASADNIENIE

Na sesji w dniu 29 czerwca 2026 r. Rada Miejska w Ozimku podjęła uchwałę nr XXIX/227/26 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Krzyżowa Dolina.

Działając na podstawie art. 90 ust. 1 ww. ustawy o samorządzie gminnym, Burmistrz Ozimka przedstawił Wojewodzie Opolskiemu w dniu 3 lipca 2026 r. przedmiotową uchwałę wraz z załącznikami w celu oceny jej zgodności z przepisami prawa. Zgodnie z art. 20 ust. 2 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przy piśmie z dnia 9 lipca 2026 r. (data wpływu do siedziby tut. organu 9 lipca 2026 r.) przekazano ponadto dokumentację prac planistycznych, również w celu oceny jej zgodności z przepisami prawa.

W myśl art. 85 i 86 ww. ustawy o samorządzie gminnym, tutejszy organ sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 ww. ustawy o samorządzie gminnym, uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Tryb sporządzania planu należy rozumieć jako sekwencję czynności podejmowanych w toku procedury planistycznej, a zasady sporządzania planu jako merytoryczną jego zawartość (przyjęte w nim ustalenia). Ustawodawca nie zdefiniował pojęcia "istotnego naruszenia prawa", ani też nie wyliczył rodzaju wad, które należy w ten sposób kwalifikować. Według wypracowanego przez piśmiennictwo i orzecznictwo stanowiska przyjmuje się, że nieistotne naruszenia prawa obejmują naruszenia niedotyczące istoty zagadnienia. Nieistotne naruszenie prawa, jak błąd lub nieścisłość prawna niemająca wpływu na istotną treść uchwały, jest zatem mniej doniosłe niż inne wadliwości. Jako przykłady tego rodzaju uchybień wskazuje się nieodpowiednie oznaczenie uchwały, przywołanie niewłaściwej podstawy prawnej uchwały (przy założeniu, że istnieje przepis prawa umocowujący do jej podjęcia), oczywistą omyłkę pisarską lub rachunkową. Natomiast rodzaje naruszeń, które należy zaliczyć do kategorii istotnych, to naruszenia znaczące, wpływające na treść uchwały lub zarządzenia, dotyczące meritum sprawy, jak np. naruszenie przepisów podstawy prawnej podejmowanych uchwał, przepisów ustrojowych, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię – oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 30 lipca 2018 r. sygn. akt IV SA/Gl 430/18).

Po przeprowadzeniu czynności sprawdzających, organ nadzoru pismem z 29 lipca 2026 r., na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691 ze zm.) w związku z art. 91 ust. 5 ww. ustawy o samorządzie gminnym, zawiadomił organy gminy Ozimek o wszczęciu postępowania nadzorczego. Burmistrz Ozimka w piśmie z dnia 6 sierpnia 2026 r. (znak: PGK.6722.3.2023.PD) odniósł się do uwag podniesionych przez organ nadzoru.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że uchwała Rady Miejskiej w Ozimku została podjęta z naruszeniem zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego tj. z naruszeniem:

1. Art. 9 ust. 4 oraz art. 20 ust. 1 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w związku z art. 65 ust. 1 ustawy z 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1688 ze zm.) poprzez ustalenie przeznaczeń terenów w sposób sprzeczny z ustaleniami Studium. Z ww. artykułu wynika, że ustalenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych.

Z treści ustaleń szczegółowych w części tekstowej badanej uchwały, zawartych w § 14 ust. 1 wynika, że dla terenu oznaczonego symbolem 43MNW ustalono przeznaczenie: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca.

Ww. teren położony jest według zapisów Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Ozimek (uchwała nr XLII/382/22 Rady Miejskiej w Ozimku z dnia 31 stycznia 2022 r.) w granicach strefy terenów rolniczych. Ww. Studium na stronie 135 określa główne kierunki kształtowania terenów rolniczej przestrzeni produkcyjnej. Są to m. in. cyt.: „[…] wykorzystanie terenu na cele produkcji rolniczej i ograniczaniu przeznaczania na cele nierolnicze […]”.

W wyjaśnieniach Burmistrza Ozimka przekazanych w piśmie z dnia 6 sierpnia 2026 r., wskazano, że cyt.: „Uprzejmie wyjaśniam, iż przedmiotowy teren został uwzględniony z uwagi na planowane zainwestowanie w kierunku zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej; wnosimy o wykreślenie przedmiotowego terenu z uchwały.”

Podstawową zasadą procedury planistycznej jest zgodność miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Reguła ta jako kluczowa dla treści planu została wyartykułowana przez ustawodawcę w przepisach: art. 9 ust. 4 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który stanowi, że ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych oraz w art. 20 ust. 1 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w myśl którego plan miejscowy uchwala rada gminy, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego będzie naruszał studium wtedy, gdy studium zawiera niewątpliwe ustalenia dotyczące przeznaczenia i funkcji poszczególnych terenów, a plan miejscowy określa te funkcje i przeznaczenia w sposób odmienny. W ujęciu systemowym zgodność między treścią studium, a treścią planu miejscowego winno się postrzegać jako kontynuację identyczności zasad zagospodarowania terenu ustalanych ogólnie w studium i podlegających sprecyzowaniu w planie miejscowym. Plan miejscowy ma jedynie doprecyzować te zasady i to w taki sposób, aby nie doprowadzić do ich zmiany lub modyfikacji.

2. Art. 15 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz § 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2021 r., poz. 2404) poprzez błędną nazwę klasy przeznaczenia terenu w części tekstowej planu.

Z treści ustaleń szczegółowych w części tekstowej badanej uchwały, zawartych w § 13 ust. 1 wynika, że dla terenów oznaczonych symbolami 1MN, 2MN ustalono przeznaczenie: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca lub bliźniacza.

Zgodnie z § 4 pkt 1 ww. rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ustalenia dotyczące przeznaczenia terenów w części tekstowej planu zawierają określenie przeznaczenia poszczególnych terenów lub zasad ich zagospodarowania, w tym nazwę klasy przeznaczenia terenu oraz symbol wraz z numeracją wyróżniającą je spośród innych terenów, zgodnie z załącznikiem nr 1 do rozporządzenia. Według podanego załącznika nr 1 do ww. rozporządzenia dla terenu oznaczonego symbolem MN stosuje się nazwę klasy przeznaczenia terenu: teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

W wyjaśnieniach Burmistrza Ozimka przekazanych w piśmie z dnia 6 sierpnia 2026 r., wskazano, że cyt.: „Przedmiotowe tereny faktycznie powinny mieć oznaczenie klas przeznaczeń MNW-MNB jednakże ustalenia planu miejscowego należy czytać łącznie – część tekstową uchwały wraz z częścią graficzną w związku z czym ustalenia tekstowe jednoznacznie określają sposób i możliwości oraz rodzaj zabudowy, którą można lokalizować na przedmiotowym terenie – zabudowę mieszkaniową jednorodzinną wolnostojącą oraz bliźniaczą. Wykluczona została zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna szeregowa oraz grupowa”.

Zastosowane nazwy terenów oraz przypisane im symbole w części tekstowej w kontrolowanej uchwale nie odpowiadają nazwom i symbolom ustalonym w ww. rozporządzeniu. Jeżeli intencją organu gminy było ustalenie przeznaczenia terenów jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej lub bliźniaczej, powinna:

- zastosować nazwę poziomu 3 – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej lub bliźniaczej i symbol klasy przeznaczenia terenu MNW-MNB, lub

- zastosować nazwę poziomu 2 – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i symbol klasy przeznaczenia terenu MN i zastosować dopuszczenie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej oraz zabudowy mieszkaniowej wolnostojącej bliźniaczej (co byłoby to zgodne wtedy z rysunkiem planu, ponieważ na rysunku planu tereny 1MN, 2MN oznaczone są jako MN - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej), lub

- zastosować nazwę poziomu 2 – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i symbol klasy przeznaczenia terenu MN i zastosować wykluczenie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej szeregowej lub grupowej (co byłoby to zgodne wtedy z rysunkiem planu, ponieważ na rysunku planu tereny 1MN, 2MN oznaczone są jako MN - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej).

3. Art. 15 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz § 7 ust. 8 ww. rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poprzez wyznaczenie w części graficznej planu dwóch różnych terenów o takim samym oznaczeniu.

Z ustaleń części graficznej planu wynika, że zostały wyznaczone dwa różne tereny o takim samym symbolu i oznaczeniu graficznym. Dotyczy to terenów o symbolu 7L.

Zgodnie z § 7 pkt 8 ww. rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, część graficzna planu zawiera określenie przeznaczenia terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania oraz ich symbole i oznaczenia graficzne wraz z numeracją wyróżniającą je spośród innych terenów.

W wyjaśnieniach Burmistrza Ozimka przekazanych w piśmie z dnia 6 sierpnia 2026 r., wskazano, że cyt.: „Wyznaczenie dwóch terenów o tym samym symbolu nastąpiło omyłkowo, jednak z uwagi na ich przeznaczenie – tereny lasu – można w sposób jednoznaczny określić ich przeznaczenie oraz sposób i zasady zagospodarowania”.

W części graficznej nie powinny być wyznaczone tereny o takich samych symbolach. Tereny powinno się numerować kolejno przy czym numeracje terenów ustala się dla całego planu w sposób ciągły w ramach danego przeznaczenia. Oznacza to, że nie można w ramach jednego przeznaczenia powtarzać numeracji terenu. Przekładając to na aspekt kontrolowanej uchwały – nie powinny być wyznaczone dwa różne tereny o symbolach 7L.

4. Art. 15 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w związku z art. 67 ust. 3 pkt 4 ww. ustawy zmieniającej oraz § 8 ust. 2 ww. rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, poprzez brak możliwości jednoznacznego powiązania części tekstowej z częścią graficzną planu.

Z treści ustaleń szczegółowych w części tekstowej badanej uchwały, zawartych w:

- § 23 wynika, że zawarto ustalenia dla terenów 1L oraz 6l,

- § 25 wynika, że zawarto ustalenia dla terenów 2KDZ oraz 6KDD,

- § 29 wynika, że zawarto ustalenia dla terenów 1I, 2I, 3I.

Z analizy części graficznej planu wynika natomiast, że ww. tereny nie zostały wyznaczone.

W wyjaśnieniach Burmistrza Ozimka przekazanych w piśmie z dnia 6 sierpnia 2026 r., wskazano, że cyt.: „Odniesienie do terenów 1L, 6L, 2KDZ, 6KDD, 1I, 2I, 3I stanowi oczywistą omyłkę nie wpływającą na czytelność i jednoznaczność ustaleń przedmiotowego planu miejscowego.”.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, uchwała w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ma na celu ustalenie przeznaczenia terenów oraz określenie sposobów ich zabudowy i zagospodarowania. Ustaleń tych dokonuje się poprzez odpowiednie zapisy w części tekstowej uchwały oraz poprzez graficzne określenie granic terenów o określonym przeznaczeniu lub zasadach zagospodarowania, wraz z przypisaniem im odpowiednich oznaczeń literowych. Szczegółowe zasady zapisu ustaleń tekstowych i graficznych planu reguluje rozporządzenie w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. § 8 ust. 2 ww. rozporządzenia wskazuje, że część graficzną projektu planu miejscowego sporządza się w sposób umożliwiający jednoznaczne jej powiązanie z częścią tekstową. Część graficzna planu jest zatem swoistym "uszczegółowieniem" części tekstowej. Z tych względów nie może być rozbieżności pomiędzy częścią tekstową planu, a rysunkiem planu, a ustalenia planu muszą być odczytywane łącznie z uwzględnieniem zarówno części graficznej jak i tekstowej.

Część tekstową planu stanowi treść uchwały, a jego redakcja przybiera postać przepisów prawnych. Część graficzna oraz wymagane rozstrzygnięcia stanowią załączniki do uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i obowiązuje w takim zakresie, w jakim tekst planu odsyła do ustaleń wyrażonych graficznie na rysunku. Część tekstowa i część graficzna planu miejscowego tworzą całość, obydwie są integralnymi, równorzędnymi częściami planu. Nie można odczytywać części tekstowej planu bez analizy odpowiadającej jej części graficznej.

W związku z powyższym kontrola każdej uchwały planistycznej dokonywana przez organy nadzoru obejmuje ocenę formy graficznych ustaleń planu miejscowego. Kontrola ta ma na celu stwierdzenie, czy uchwalając plan miejscowy rada gminy w sposób prawidłowy określiła przeznaczenia terenów zarówno w formie tekstowej, jak i graficznej – co stanowi jeden z głównych celów sporządzenia planu na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Sprzeczność, brak korelacji i spójności między częścią tekstową i graficzną, w szczególności w zakresie dotyczącym przeznaczenia określonego terenu, muszą być traktowane w kategorii istotnego naruszenia zasad sporządzenia planu miejscowego.

5. Art. 67a ust. 3 i ust. 5 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z powodu nie zawarcia w danych przestrzennych części graficznej planu w postaci cyfrowej reprezentacji z nadaną georeferencją w obowiązującym państwowym systemie odniesień przestrzennych.

Organ nadzoru ustalił, że załącznik nr 4 do kontrolowanej uchwały zawiera niepełne dane przestrzenne. Brak jest części graficznej rysunku planu w postaci cyfrowej reprezentacji z nadaną georeferencją.

Organ nadzoru pismem z dnia 13 lipca 2026 r., na podstawie art. 88 ww. ustawy o samorządzie gminnym, wezwał organy gminy Ozimek o przekazanie części graficznej miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Krzyżowa Dolina (uchwała nr XXIX/227/26 Rady Miejskiej w Ozimku z dnia 29 czerwca 2026 r.) w postaci cyfrowej z nadaną georeferencją w obowiązującym państwowym systemie odniesień przestrzennych (np. w formacie geotiff). Burmistrz Ozimka w piśmie z dnia 15 lipca 2026 r. (znak: PGK.6722.3.2023.PD) przekazał organowi nadzoru część graficzną miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Krzyżowa Dolina w postaci cyfrowej z nadaną georeferencją w obowiązującym państwowym systemie odniesień przestrzennych.

W wyjaśnieniach Burmistrza Ozimka przekazanych w piśmie z dnia 6 sierpnia 2026 r., wskazano, że cyt.: „W załączeniu przesyłam poprawny plik gml.”.

W myśl art. 20 ust. 1 oraz art. 67a ust. 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, część tekstowa planu miejscowego stanowi treść uchwały w sprawie uchwalenia planu miejscowego, a część graficzna oraz rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu oraz o sposobie realizacji zapisanych w planie miejscowym inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, a także dane przestrzenne (w postaci dokumentu elektronicznego GML) stanowią załączniki do tej uchwały.

Zgodnie z art. 67a ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym dane przestrzenne obejmują co najmniej:

- lokalizację przestrzenną obszaru objętego aktem w postaci wektorowej w obowiązującym państwowym systemie odniesień przestrzennych,

- atrybuty zawierające informacje o akcie,

- część graficzną aktu w postaci cyfrowej reprezentacji z nadaną georeferencją w obowiązującym państwowym systemie odniesień przestrzennych.

Uchwała o uchwaleniu planu miejscowego powinna zawierać część tekstową, część graficzną, wymagane załączniki, w tym dane przestrzenne w postaci dokumentu elektronicznego GML obejmującego cyfrową reprezentacje części graficznej planu miejscowego z nadaną georeferencją.

W przedmiotowej uchwale organ gminy nie wykonał ciążącego na nim obowiązku we wskazanym zakresie. Załącznik nr 4 do uchwały nie zawierał wszystkich wymaganych elementów, w tym rysunku planu miejscowego w postaci cyfrowej reprezentacji z nadaną georeferencją.

Organ gminy przekazał dwukrotnie część graficzną planu w postaci cyfrowej reprezentacji z nadaną georeferencją w obowiązującym państwowym systemie odniesień przestrzennych. Pierwszy raz w odpowiedzi na wezwanie Wojewody Opolskiego z dnia 13 lipca 2026 r. Drugi raz w odpowiedzi na wszczęcie postępowania nadzorczego Wojewody Opolskiego z dnia 29 lipca 2026 r.

Natomiast kontrolowana uchwała została uchwalona z niepełnym załącznikiem nr 4 jakim są dane przestrzenne (plik gml). Brak jest części graficznej rysunku planu w postaci cyfrowej reprezentacji z nadaną georeferencją.

Dodatkowo organ nadzoru zauważa, że w przeszłości, kiedy to organy gminy Ozimek uchwalały miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, załączniki nr 4 (dane przestrzenne w postaci pliku gml) również nie zawierały w sobie części graficznej rysunku planu w postaci cyfrowej reprezentacji z nadaną georeferencją.

W dotychczasowej praktyce organ nadzoru mając na uwadze proces wdrażania cyfrowych wymogów planistycznych, odstępował od wydawania rozstrzygnięć nadzorczych przy występowaniu przedmiotowej wady. Jednakże powtarzanie opisanego uchybienia w kolejnych uchwałach (dot. planów miejscowych) podejmowanych przez organy gminy Ozimek sprawiło, że reakcja organu nadzoru i wydanie niniejszego rozstrzygnięcia stały się koniecznością.

Oceniana uchwała nie posiadając wymaganego przepisami prawa prawidłowego załącznika jest sprzeczna z prawem. Skoro pojęcie zasad sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego należy wiązać ze sporządzaniem aktu planistycznego, a więc zawartością aktu, a niekompletne sporządzenie integralnej części uchwały, jakim jest wymagany prawem załącznik - dane przestrzenne (w formie dokumentu elektronicznego gml), stanowi istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego.

6. § 6 i § 11 w związku z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r., poz. 283) z powodu złego odwołania się do ustaleń w kontrolowanej uchwale.

Z treści ustaleń szczegółowych w części tekstowej badanej uchwały, zawartych w § 6 ust. 4 wynika, że ustalenie odwołuje się do innego ustalenia w kontrolowanej uchwale.

W wyjaśnieniach Burmistrza Ozimka przekazanych w piśmie z dnia 6 sierpnia 2026 r., wskazano, że cyt.: „Niepoprawne odwołanie do ust. 3 zamiast 2 jest oczywistą omyłką pisarską i z uwagi na treść tych ustaleń nie wpływa na jednoznaczność i czytelność dokumentu.”.

Zgodnie z § 6, §11 i § 143 ww. rozporządzenia w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” ustawy i uchwały redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy.

Organ gminy ustalając zapis zawarty w § 6 ust. 4 badanej uchwały popełnił błąd techniczny (redaktorski), polegający na złym odwołaniu się do innego ustalenia w kontrolowanej uchwale. Zapis § 6 ust. 4 brzmi cyt.: „[…] W obrębie stanowisk, o których mowa w ust. 2 obowiązują następujące wymogi: […]”. Zapis ten powinien brzmieć „[…] W obrębie stanowisk, o których mowa w ust. 3 obowiązują następujące wymogi: […]”.

Mając powyższe zarzuty na uwadze m. in. dotyczące braku załącznika do uchwały zawierającego wszystkie wymagane przepisami prawa elementy, brak spójności części tekstowej i graficznej planu miejscowego, niezgodność planu miejscowego ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego należy stwierdzić, że doszło do istotnego naruszenia zasad sporządzania miejscowego planu. Zasady sporządzania planu należy wiązać ze sporządzeniem aktu planistycznego, a więc jego zawartością (część tekstowa, graficzna i załączniki), przyjętych w nim ustaleń, a także standardów dokumentacji planistycznej. Naruszenie zasad sporządzania planu to przyjęcie rozwiązań niezgodnie z normami konstytucyjnymi lub zawartymi w ustawach materialnoprawnych, które to normy wyznaczają granice wykonywania władztwa planistycznego.

Z uwagi na powyższe, organ nadzoru stwierdza, iż w jego ocenie kwestionowana uchwała w sposób istotny narusza obowiązujący porządek prawny, a powyżej podniesione argumenty czynią zasadnym niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze, stwierdzające nieważność powołanej na wstępie uchwały. Organ nadzoru zdecydował zatem o stwierdzeniu nieważności przedmiotowej uchwały w całości.

Zgodnie z art. 28 ust. 2 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jeżeli rozstrzygnięcie nadzorcze wojewody stwierdzające nieważność uchwały w sprawie planu ogólnego lub planu miejscowego stanie się prawomocne, czynności, o których mowa w art. 13i i art. 17, ponawia się w zakresie niezbędnym do doprowadzenia do zgodności projektu planu ogólnego lub planu miejscowego z przepisami prawnymi.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak na wstępie.

POUCZENIE

Na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym niniejsze rozstrzygnięcie może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu, za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

z up. Wojewody Opolskiego
Zastępca Dyrektora
Wydział Infrastruktury i Nieruchomości

Magdalena Turek